

Peatähtis, et oskad lappida

“Peeglike, peeglike seina peal! Anna mulle andeks, et sind kildudest pidin kokku kleepima! Aga ainult sina mul veel oled järel! Muidugi peale nende, kes aitavad minu firma jaoks valla ehitustel riigihanke konkursse võita. Tingimusi minu omade järgi esitades, et ükski aus vennike ei saaks vahele tulla. Aga nemad ajavad oma kasu taga, nagu minagi.”

“Sõbrad on ikka sinu enda nägu.”

“Muidugi! Sina ju ka!”

“Mis sul jälle vaja on?”

“Kuidas ma rahva usaldust saaks veidikegi võita?”

“Aga sina ju oled kohaliku oravajõugu pealik ikka edasi! Kasuta oma võimu, kuni kohtus alles sinu pasast sõklaid sõelutakse. Küll te venitada oskate – kord oled ise haige, siis advokaat jne. Ja ära unusta – diktatuur, mis sinu eesmärk, kaitseb võimu tegemisi.”

“Eks me teeme kõik, et oma nahka päästa. Siit kõrgelt ei tahaks küll alla pudeneda...”

“Pane siis oma jooksupoisist uus vallavanem sibama! Ja kõik teised ka, kes rattasse jäänud. Kui nemad midagi üldsusele mookamööda asja ajavad, tundub kogu masinavärgi töö usin, sest kõik ju pöörleb vanaviisi edasi.”

”Kuidas ma neid motiveerin?”

“Väga lihtsalt. Kunagi tegid ilma, et koondasid vallajuhi abilised, nüüd tegite ametid tagasi. Ja ikka ainult oma kamba poliitikutele. Tõsta nende palka!”

“Pagan! Kas see volikogus ikka läbi läheb?”

“Mis sa tõinad! Teil volikogus koalitsiooniga kokku napp üks hääl üle – kasuta seda ära! Ja esimeheks IRL-i ekskommarist lobist. Oma tagumiku hoidmiseks teeb ta sinu heaks kõike.”

“Kuidas ma seda IRL-i määrin?”

“Oled ikka mömm küll! Loo oma kohalik SSSR!”

“Aaa! No muidugi meeldiks see meie tagurpidi redisele –

Volikogu esimehele! Talle see ühendus ju ikka nii südamelähedane asi. Küllap võtab härdaks ja paneb tegutsema. Ning tema kamba olen ma hästi ja rikkalikult kinni maksnud. Sellised on alati lojalsed – keegi ei taha midagi kaotada, kartes vahele jääda.”

“Seda viimast muidu-

Erki Evestus

gi, nagu ajalugu näitab, aga mina mõtlesin ikka eestikeelset varianti – Suur Sibula Sööja Rahvas. Las nemad käivitavad oma võrgustikus selle aktsiooni ja sinu jooksupoisist paneb sibulavõrklaevukese Peipsi poole tossutama. Ise saad mõnusalt selle aja tema toolil persetada ning rahulikult ja muredetada oma firmade tööd kõigil valla ehitustandritel juhtida. Peaasi, et raha ikka sinu taskusse voolaks!”

“Aga kas asi läheb nii sujuvalt?”

“Jälle sa vesistad! Nende lõustaraamatu lehele pääsevad mõkitama ainult oma jõugu liikmed. Ikka teie valla võimu kombe kohaselt. Kes omadega ühes karjas samal viisil ei mäagi, saab jalaga. Ja et ikka ainult omadele head kraami jätkuks, võtab usinasti ka kohalik “Era Sõnumid” osa. Nemad saavad pärast trali-vali-pilte ja lugulaulu levitada. Küll vajalikud ja teadagi-kellele-truud meediakanalid seda juba kajastavad, kui “abivalmid” te olete.”

“Teeme ära!”

Veidi aja pärast.

“Peeglike, peeglike seina peal! Ära tegime. Täpselt nagu ütlesid – laevuke vuras ise randa ja sibulaäri lокkas nagu vesi ja pori valla arenduste teedel. Ja ainult minu toetajatele jätkus! Las siis vesistavad suud, kui minu poolt ei taha hääletada! Mis poliitikutest vallajuhtide palkade tõstmisse puutub, siis küll me selle asja ka joonde ajame. Ja priskete preemiatega! Me ju rikkaimad! Ja talitame nagu pangas – enne omad kulud-tulud kaetud ja siis, kui üle jääb – ka näpuotsaga rahvale. Küll me volikogus ka läbi surume – suurema jõuga. Täna.”

“Pole tänu väärt! Pese mind nüüd puhtaks ja löö läikima!”

“Mul selleks oravarattas jooksjaid küllalt – ise ei hakka käsi määrima. Säh, alguseks!” Ptüi.

„Sa veel kahetsed! Pühi ära! Kuuled! Pühi ära!...”

Eyris Tamres

Aldo Roomere